

НАУКОВА ЕТИКА ВИДАННЯ

Процес рецензування

Журнал *Підводні технології* дотримується політики подвійного рецензування. Зовнішня рецензія надається автором публікації, внутрішня – редакцією журналу.

Зовнішнє рецензування здійснюється фахівцем відповідного профілю, який має вчений ступінь не нижче доктора наук і не має наукових, фінансових чи будь-яких інших взаємовідношень з авторами статті та редакцією журналу. Вибір зовнішнього рецензента здійснюють автори статті. Рецензування статей виконується на добровільній та безоплатній основі. Процедура рецензування – відкрита. Рецензентам повідомляють про те, що спрямовані до них рукописи є інтелектуальною власністю авторів і відносяться до інформації, яка не підлягає розголошенню. Рецензентам не дозволяється робити копії рукописів для своїх потреб. Порушення конфіденційності можливе лише у разі заяви про недостовірність або фальсифікацію матеріалів. Автору рецензованої роботи надається можливість ознайомитись з текстом рецензії.

Не допускаються до публікації: статті, що не відповідають вимогам до їхнього оформлення; автори яких відмовляються від технічної обробки статті або які не реагують на зауваження рецензента чи аргументовано не спростовують їх.

Відхилені статті, після доопрацювання авторами, можуть бути повторно подані до редакції та розглядаються в загальному порядку.

Політика відкритого доступу

Журнал практикує політику негайного відкритого доступу до опублікованого змісту, підтримуючи принципи вільного поширення наукової інформації та глобального обміну знаннями задля загального суспільного прогресу.

Архівування

Журнал використовує систему LOCKSS для розподіленого архівного зберігання опублікованого вмісту в численних бібліотеках та інформаційних центрах. Бібліотеки-учасниці проекту LOCKSS гарантують довготермінове зберігання вичерпних архівів журналу та автоматичне відновлення пошкодженої інформації. [Детальніше...](#)

Етичні зобов'язання редакторів журналу

1. Усі надані для публікації матеріали проходять ретельний відбір і рецензуються. Редколегія залишає за собою право відхилити статтю або повернути її на доопрацювання. Автор зобов'язаний допрацювати статтю відповідно до зауважень рецензентів або редколегії.

2. Редактор повинен без упередження розглядати усі рукописи, представлені до публікації, оцінюючи кожен з них належним чином, незважаючи на расову, релігійну, національну приналежність, а також положення або місце роботи автора (авторів). Проте редактор може взяти до уваги зв'язок рукопису, що розглядається в даний момент, з іншими, представленими раніше роботами тих самих авторів.

3. Редактор повинен наскільки можливо швидко розглядати рукописи, представлені до публікації.

4. Уся відповідальність за прийняття або відхилення рукопису лежить на редакторів. Відповідальний і зважений підхід до виконання цих обов'язків зазвичай означає, що редактор бере до уваги рекомендацію рецензента – доктора наук відповідного наукового напрямку відносно якості і достовірності рукопису, представленого до публікації. Проте рукописи можуть бути відхилені без рецензування, якщо редактор вважає, що вони не відповідають профілю журналу.

5. Редактор і члени редакції не повинні представляти іншим особам ніякої інформації, пов'язаної із вмістом рукопису, що знаходиться на розгляді, окрім осіб, які беруть участь у професійній оцінці цього рукопису. Після позитивного рішення редактора стаття публікується у журналі та розміщується на відповідних електронних ресурсах.

6. Допускається поширення електронними мережами будь-яких статей з журналу або витягів з них за умови обов'язкового посилання на першоджерело. Забороняється видання і/або поширення матеріалів журналу третіми особами або організаціями на паперових і твердих електронних носіях.

7. Відповідно до міжнародного законодавства в частині дотримання авторського права на електронні інформаційні ресурси, матеріали сайту, електронного журналу або проекту не можуть бути відтворені повністю або частково в будь-якій формі (електронною або друкарською) без попередньої письмової згоди авторів і редакції журналу. При використанні опублікованих матеріалів у контексті інших документів потрібне посилання на першоджерело.

8. Редактор повинен шанувати інтелектуальну незалежність авторів.

9. Відповідальність і права редактора журналу відносно будь-якого представленого рукопису, автором якого є сам редактор, мають бути делеговані будь-якій іншій кваліфікованій особі.

10. Неопублікована інформація, аргументи або інтерпретації, розкриті в представленому рукописі, можуть бути використані у власних дослідженнях редактора тільки з відома автора. Якщо рукопис настільки близько пов'язаний із нинішніми або минулими дослідженнями редактора, що може виникнути конфлікт інтересів, редактор повинен вжити заходів до того, щоб будь-яка інша кваліфікована особа перейняла на себе редакційну відповідальність за цей рукопис.

11. Якщо редакторові представлено переконливі свідчення того, що основний зміст або висновки роботи, опублікованої в журналі, є помилковими, редактор повинен сприяти публікації відповідного повідомлення, яке вказує на цю помилку і, якщо можливо, виправляє її. Це повідомлення може бути написане особою, що виявила цю помилку, або незалежним автором.

12. Автор може зажадати, щоб редактор не використовував деяких рецензентів при розгляді рукопису. Проте редактор може прийняти рішення використовувати одного або декількох з цих рецензентів, якщо він відчуває, що їхні думки є важливими для неупередженого розгляду рукопису. Таке рішення може бути прийняте, наприклад, у тому випадку, якщо є серйозні протиріччя між цим рукописом і попередньою роботою потенційного рецензента.

Етичні зобов'язання авторів

1. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб надати точний звіт про проведене дослідження, а також об'єктивне обговорення його значущості.

2. Автори статей несуть усю повноту відповідальності за зміст статей і за сам факт їх публікації. Редакція журналу не несе ніякої відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливий збиток, викликаний публікацією статті. Редакція має право вилучити вже опубліковану статтю, якщо з'ясується, що в процесі публікації статті були порушені чиїсь права або ж загальноприйняті норми наукової етики. Про факт вилучення статті редакція повідомляє автора, який надав статтю, особі, що рекомендує, та організації, де робота виконувалася.

3. Журнальний об'єм є обмеженим ресурсом, тому автор зобов'язаний використовувати його розумно і економно.

4. Первинне повідомлення про результати дослідження має бути досить повним і містити необхідні посилання на доступні джерела інформації, щоб фахівці відповідної галузі могли повторити цю роботу. За потреби автор повинен докласти прийнятних зусиль для того, щоб надати іншим дослідникам зразки незвичайних матеріалів, які не можуть бути отримані будь-яким іншим способом. При цьому приймаються відповідні угоди про передачу матеріалів, які обмежують коло їхнього використання, щоб захистити законні інтереси авторів.

5. Автор повинен цитувати ті публікації, які здійснили визначальний вплив на сутність викладеної роботи, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з більш ранніми роботами, важливими для розуміння цього дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до цього повідомлення. Автор зобов'язаний провести літературний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, в яких описуються дослідження, тісно пов'язані з цим повідомленням. Необхідно належним чином вказувати джерела принципово важливих матеріалів, використаних у цій роботі, якщо ці матеріали не були отримані самим автором.

6. У роботі чітко вказуються будь-які небезпечні прояви та ризики, пов'язані з проведеним дослідженням.

7. Слід уникати фрагментації повідомлень про дослідження. Вчений, який виконує широкі дослідження системи або групи споріднених систем, повинен організувати публікацію таким чином, щоб кожне повідомлення давало цілком закінчений звіт про кожен аспект загального дослідження.

8. Під час підготовки рукопису до публікації автор повинен інформувати редактора про споріднені рукописи автора, представлені або прийняті до друку. Копії цих рукописів мають бути представлені редакторам, і мають бути вказані їхні зв'язки з рукописом, представленим до публікації.

9. Автор не повинен представляти рукописи, що описують по суті одні й ті самі результати, більш ніж в один журнал у вигляді первинної публікації, якщо тільки це не повторне подання відхиленого журналом або відкликаного автором рукопису. Припустимо представляти рукопис повної статті, що розширює раніше опублікований короткий попередній звіт (повідомлення) про ту саму роботу. Проте, при наданні такого рукопису редактор має бути оповіщений про більш раннє повідомлення, а попереднє повідомлення має бути процитоване в цьому рукописі.

10. Автор повинен чітко вказати джерела всієї процитованої або представленної інформації, за винятком загальновідомих відомостей. Інформація, яку отримано у приватному порядку в процесі бесіди, при листуванні або під час обговорення з третіми сторонами, не має бути використана або повідомлена в роботі автора без чіткого дозволу дослідника, від якого цю інформацію було отримано. З інформацією, отриманою при наданні конфіденційних послуг, як, наприклад, при рецензуванні рукописів або проектів, представлених для отримання грантів, слід поводитися так само.

11. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді слугувати основою для критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті у відповідних випадках можуть містити подібну критику. Персональна критика, проте, не може вважатися доречною ні за яких обставин.

12. Співавторами статті мають бути усі особи, які доклали значного наукового внеску в представлену роботу і які розділяють відповідальність за отримані результати. Інші внески мають бути відмічені в примітках або в розділі "Вдячності". Адміністративні стосунки з цим дослідженням самі по собі не є основою для кваліфікації відповідної особи як співавтора (але в окремих випадках може бути доречним відмітити значну адміністративну допомогу в роботі). Особи, що померли і задовольняють сформульованим вище критеріям, мають бути включені до числа авторів, а у примітці має бути вказана дата їх смерті. В якості автора або співавтора не можна вказувати фіктивні імена. Автор, який представляє рукопис до публікації, відповідає за те, щоб до списку співавторів були включені всі ті, і тільки ті особи, які відповідають критерію авторства. У статті, написаної декількома авторами, той з авторів, хто представляє до редакції контактні відомості, документи і листується з редакторами, бере на себе відповідальність за згодою інших авторів статті на її публікацію в журналі.

13. Автори повинні повідомити редактора про будь-який потенційний конфлікт інтересів, наприклад, консалтингових або фінансових інтересів будь-якої компанії, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться в цьому рукописі. Автори повинні гарантувати відсутність контрактних стосунків або міркувань власності, які могли б вплинути на публікацію інформації, що міститься в представленому рукописі.

Етичні зобов'язання рецензентів

1. Оскільки рецензування рукописів є істотним етапом у процесі публікації і, таким чином, у реалізації наукового методу як такого, кожний учений зобов'язаний виконувати певну долю робіт з рецензування.

2. Якщо обраний рецензент не впевнений, що його кваліфікація відповідає рівню досліджень, представлених в рукописі, він повинен відразу повернути рукопис.

3. Рецензент повинен об'єктивно оцінити якість рукопису, представлену експериментальну і теоретичну роботу, її інтерпретацію і виклад, а також врахувати, якою мірою робота відповідає високим науковим і літературним стандартам. Рецензент повинен шанувати інтелектуальну незалежність авторів.

4. Рецензент повинен враховувати можливість конфлікту інтересів у разі, якщо даний рукопис близько пов'язано з поточною або опублікованою роботою рецензента. Якщо є сумніви, то рецензент повинен одразу повернути рукопис без рецензії, вказавши на конфлікт інтересів.

5. Рецензент не повинен оцінювати рукопис автора або співавтора, з яким він має особисті або професійні стосунки, і якщо такі стосунки можуть вплинути на судження про рукопис.

6. Рецензент повинен поводитися з рукописом, переданим на рецензію, як з конфіденційним документом. Він не повинен показувати рукопис іншим особам або обговорювати його з іншими колегами за винятком особливих випадків, якщо рецензент потребує чийсь спеціальної консультації.

7. Рецензенти повинні адекватно пояснити й аргументувати свої судження, щоб редактори і автори могли зрозуміти, на чому ґрунтуються їхні зауваження. Будь-яке твердження про те, що спостереження, висновок або аргумент був вже раніше опублікований, повинне супроводжуватись відповідним посиланням.

8. Рецензент повинен відмічати будь-які випадки недостатнього цитування авторами робіт інших учених, які мають безпосереднє відношення до роботи, що рецензується. При цьому слід враховувати, що зауваження щодо недостатнього цитування власних досліджень рецензента можуть виглядати як упереджені. Рецензент повинен звернути увагу редактора на будь-яку істотну схожість між даним рукописом і будь-якою опублікованою статтею або будь-яким рукописом, одночасно представленим до іншого журналу.

9. Рецензент повинен своєчасно надати відгук.

10. Рецензенти не повинні використовувати або розкривати неопубліковану інформацію, аргументи або інтерпретації, що містяться в даному рукописі, якщо на це немає згоди автора. Проте, коли така інформація вказує на те, що деякі з власних досліджень рецензента можуть виявитися безрезультатними, припинення такої роботи рецензентом не суперечить етичним нормам.

Запозичення та плагіат

Редакційна колегія журналу при розгляданні статті може провести перевірку матеріалу за допомогою системи [Антиплагіат](#). У разі виявлення численних запозичень редакція діє відповідно до правил [COPE](#).

Політика конфліктів інтересів

Неопубліковані дані, отримані з представлених до розгляду рукописів, не можна використовувати в особистих дослідженнях без письмової згоди Автора. Інформація або ідеї, отримані в ході рецензування та пов'язані з можливими перевагами, повинні зберігатися конфіденційно і не використовуватись з метою отримання особистої вигоди.

Рецензенти не повинні брати участі в розгляді рукописів у разі наявності конфлікту інтересів внаслідок конкурентних, спільних та інших взаємодій і відносин з будь-яким з Авторів, компаніями або іншими організаціями, пов'язаними з представленою роботою.

Політика розміщення препринтів та постпринтів

У процесі подачі статті автору необхідно підтвердити, що статтю не було опубліковано або не було прийнято до публікації в іншому науковому журналі. При посиланні на опубліковану статтю в журналі *Підводні технології* видавництво просить розміщувати посилання (повний URL матеріалу) на офіційний сайт журналу.